

Ige: Jn.18:28-19:16

Jn.19:12

„Belekerült, mint Pilátus a Credóba.” – tartja a szólás. Arra mondjuk ezt, ha valaki akarata, tudta nélkül keveredik bele egy helyzetbe.

Pilátus valóban világhírű római helytartó lett. Mert bárhol, vagy bármikor a keresztyének vallást tesznek Jézusról, mindig elmondják: „szenvedett Poncius Pilátus alatt”. Nem azért kerül bele a hitvallásba, mert bölcs hadvezér, vagy bátor államférfi volt. Tömegek veszik az ajkukra a nevét, de nem azért, hogy tisztelettel emlegessék. Azért nem felejtjük el Pilátus nevét, mert különös helyzetben találkozott Isten Fiával. Ha nem találkoztak volna, akkor ma senki sem ismerné a nevét. Találkozásuk elrettentő példává vált.

De a Hitvallásunkban Pilátus személye többeket képvisel:

- Az államhatalmat, a politikát, a maga fonák módján.
- A pogányokat, azaz a nem zsidókat, hogy soha ne feledjük el, hogy nem csak a zsidók felelősek Jézus haláláért
- Bennünket. Mi vagyunk ott Pilátus hatalomszeretetében.

Ma Pilátusra tekintünk. Hogyan sodródott el az igazságot felismerő Pilátus? Miért választotta a taktikázást ahelyett, hogy Jézus mellé állt volna? Mire int minket az ő negatív példája?

1. János nagyon szépen leírja nekünk Pilátus sodródásának folyamatát.

- „Jézust Kajafástól a helytartóságra vitték....Akik vitték, maguk nem mentek be a helytartóságra, hogy ne legyenek tisztátalanokká, hanem megehessék a húsvéti vacsorát.” A Jézust vádlók a helytartóságon kívül maradnak, Jézus belül, Pilátus pedig ki-be járkál a két helyszín között. Hat alkalommal váltogatja a helyszínt. Hol bent beszél Jézussal, hol kint a zsidókkal. Ide oda szaladgálása mutatja azokat az erőket, amelyek között döntenie kell.

Pilátus többször akar kitérni a zsidó vezetők nyomása alól.

- Nem akar foglalkozni az ügyel. Azt javasolja, hogy ítéljék el a saját törvényük szerint. De a korabeli törvények ezt a jogot nem adták meg a zsidó vezetőknek. Ezért rá kellett, hogy vegyék Pilátust a halálos ítélet kimondására.

- A kihallgatás a zsidók vádjairól folyt: „Te vagy a zsidók királya?...Az én országom nem ebből a világból való...Én azért születtem, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról.” Még ha nem is érti Pilátus, hogy milyen országról és igazságról beszél Jézus, de bizonyossá lesz számára, hogy Jézus ártatlan és ártalmatlan.

- Ajánlatot tesz a zsidóknak: „Szokás nálatok, hogy valakit szabadon bocsássak húsvét ünnepén: akarjátok-e, hogy szabadon bocsássam nektek a zsidók királyát?”

Ekkor kezd el sodródni. Látja, hogy Jézus ártatlan, de bűnösként kezeli. Ha amnesztiával szabadon engedi tiszta marad, kedvébe jár a zsidóknak, mert megfélemlíti Jézust.

- A zsidók azonban nem elégszenek meg ezzel. Barabbást választják, aki rabló volt. Pilátus megint bemegy és megkorbácsolatja Jézust, ami nem ritkán halálos kimenetelű fenyegetés volt. Ezzel együtt a katonák brutális játékot is űznek Jézussal (korona, bíborruha)

- Pilátus az így megalázott és meggyalázott Jézust kiviszi a zsidók elé: „Íme az ember.” Ez az újabb próbálkozása Pilátusnak. Azt reméli, hogyha meglátják ezt a véres, félholt áldozatot, hátha jobb belátásra térnek. Hátha belátják, hogy ez a véres senki nem fog magának hatalmat, királyságot szerezni. De megint elszámolta magát, mert kórusban üvöltik: *Feszítsd meg!*

- Majd Pilátus tesz még egy erőtlen próbálkozást: „Vigyétek, feszítsétek meg ti magatok!” Ezt mondják: „Meg kell halnia, mert isten Fiává tette magát.”

- Ettől Pilátust valami babonás félelem szállta meg. Másodszor is kihallgatta az összevert Jézust. Ekkor mondja Jézus: „Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem ada-

tott volna neked.” Ekkor Pilátus újra megérezte, hogy Jézus ártatlan, és azt is, hogy ennek a pernek tétje van.

- *„Pilátus igyekezett őt szabadon bocsátani...”* Kísérletet tett rá, próbálkozott. Bár látta az igazságot, de végképp nem tudott mellette kiállni. Elsodródott, gyengének bizonyult.

- Ekkor a zsidók kijátszották utolsó kártyájukat: *„Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja..”*Ezzel Pilátus érzékeny pontjára tapintottak. És kiszolgáltatta Jézust. Lépcsőről lépésre sodródott el.

2. Miért választotta a taktikázást az igazság helyett?

Mert Pilátus lelke, szíve nem az igazság foglya, hanem sok más erő szorításában volt. Hiába ismeri fel az igazságot, ha nem az igazság uralja őt. Rabja a hazugságnak, ami körbeszötte őt. Rabja a zsidók iránti gyűlöletnek (többször rendezett közöttük vérengzést.) De főként rabja a karriernek és a hatalomváagnak, illetve annak a félelemnek, hogy megtörhet a karrierje.

Milyen emberi, milyen mindennapi, milyen leleplező mindez. Pilátus elrettentő sodródása kérdez minket: Kinek a foglya a szíved? Milyen erő kötözi a szívedet, miközben Jézust felismerve erőtlenségül igyekszel valami jóra? Mi uralja az életünket? Krisztus, vagy az a vágy, hogy szeressenek, megbecsüljenek, vagy az anyagi biztonság utáni vágy, vagy az a vágy, hogy te uralj minden más magad körül? A vágy, hogy rangod legyen?

3. Az egymásnak feszülő hazug erők látszólag Jézust sodorják a kereszttel felé. Mégis ő az egyetlen szereplő, aki megkötözve is szabadságot tud hozni nekünk sodródó embereknek. Hogyan? Úgy, ahogyan Pilátus mondta: *„Íme az ember!”* Nem is sejtette mennyire igazat mondott.

Íme az ember, a maga Istentől való elszakíttóságában, fájdalmait, nyomorúságait hordozva., Isten ítélete alatt. Ennyit ér magában, ennyire képes isten nélkül.

Íme az Isten, - ezt is kimondhatta volna,- aki igazságos, és megbünteti a bűnt, aki lehajol a Fiában és elhordozza a bűnt.

Látszólag Jézust sodorják, lökik az események. Valójában Isten életet, szabadságot hozó Megváltásának vagyunk a tanúi.

Lásd meg ezt a nagypénteki Jézusban. Ne csak lásd meg, hanem add át neki birtokba a szíved. Kérd, hogy tegyen szabaddá a hiábavaló erőktől, amik megkötöznek! Kérd, hogy ne sodródj, hanem benne végleg elköteleződj!

Pilátus találkozott Jézussal. De találkozásuk bukásává lett. Kérjük Öt, hogy, amikor az ünnepen, vagy ünnepen túl találkozunk vele, akkor az ne bukásunkat jelentse, hanem életünket, megváltásunkat!

Lomentné Szopkó Tünde lelkész